

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/31/2012
Identifikačné číslo spisu:	8010200768
Dátum vydania rozhodnutia:	09.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8010200768.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: CORYN s. r. o., Jesenná 8, Prešov, právne zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Fecíľakom, Advokátska kancelária so sídlom Jesenná č. 8, Prešov, proti žalovanému: Správa katastra v Prešove, Konštantínova č. 6, Prešov (pôvodne Katastrálny úrad v Prešove, Konštantínova č. 6, Prešov), za účasti: TOP R servis s. r. o., Továrenská 43, Stará Ľubovňa, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Vb 12/2010-Ba zo dňa 30.09.2010, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/111/2010-79 zo dňa 25.11.2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky prvý výrok rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/111/2010-79 zo dňa 25.11.2011 p o t v r d z u j e .

Najvyšší súd Slovenskej republiky výrok rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/111/2010-79 zo dňa 25.11.2011 v časti o trovách m e n í tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 451,67 € k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Jána Garaja do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi ani účastníkovi konania TOP R servis s. r. o. náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a e/ OSP zrušil rozhodnutie žalovaného č. Vb-12/2010-Ba zo dňa 30.09.2010 o zamietnutí odvolania žalobcu a potvrdení prvostupňového rozhodnutia Správy katastra Prešov č. V-6244/2009 zo dňa 19.07.2010 o zastavení konania o návrhu na vklad a vrátil mu ho na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 389,92 €.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že nebol daný dôvod pre postup správy katastra

podľa § 31b písm. f/ zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“), teda na zastavenie konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 27.11.2009 uzvaretej medzi spoločnosťou TOP R servis s. r. o. ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim z dôvodu neodstránenia nedostatkov zo strany účastníkov v lehote stanovenej v rozhodnutí o prerušení vkladového konania. Nedostatok mal podľa žalovaných správnych orgánov spočívať v nepredložení relevantného potvrdenia či vyhlásenia Slovenskej republiky o neuplatnení si predkupného práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom prevodu vyššie uvedenej kúpnej zmluvy. Krajský súd však na rozdiel od správnych orgánov dospel k záveru, že žalobca v stanovenej lehote vytýkaný nedostatok odstránil tým, že predložil list zo dňa 28.12.2009 a list Ministra dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky Ing. Vážneho (ďalej len „minister“) zo dňa 24.06.2009 č. 08439/2009/OZFP/25845-M, z ktorých bolo zrejmé, že Slovenská republika zastúpená Ministerstvom dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) potvrdila, že na stavby diaľnic a rýchlостných ciest uvedených v prílohe k zákonu č. 669/2007 Z. z. o jednorazových mimoriadnych opatreniach v príprave niektorých stavieb diaľnic a ciest pre motorové vozidlá a o doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 669/2007 Z. z.“) si predkupné právo zapísané na základe § 7a uvedeného zákona neuplatňuje. Preto postup a rozhodnutia správnych orgánov, ktorými konanie o návrhu na vklad vlastníckych práv v prospech žalobcu zastavili, považoval krajský súd za nezákonné.

Podľa názoru krajského súdu bol daný aj ďalší dôvod na zrušenie správneho rozhodnutia, a to existencia inej vady, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť správneho rozhodnutia, ktorá mala spočívať v tom, že správne orgány rozhodli bez toho, aby vyčkali na právoplatné skončenie konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 3S/81/2010, od výsledku ktorého záviselo rozhodnutie správnych orgánov vo veci opätovného rozhodnutia o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a preto považoval krajský súd preskúmané správne rozhodnutia za predčasné a nezákonné.

Druhým výrokom svojho rozsudku krajský súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi vzniknuté trovy konania, ktoré mu priznal podľa jeho vyčíslenia, avšak s tým, že odmenu za účasť na pojednávaní dňa 25.11.2011 znížil o polovicu v zmysle § 14 ods. 3 písm. d/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. a odmenu za tri ďalšie úkony (16.11.2010, 03.10.2011 a 11.11.2011) nepriznal vôbec dovodiac tým, že ide o preskúmavacie konanie podľa piatej časti OSP, v ktorom sa dokazovanie nevykonáva a rozsah preskúmania je daný rozsahom žalobných námietok, pričom rozsah možno rozšíriť len v lehote podľa § 250b ods. 1 OSP. Dodal tiež, že vyjadrenie zo dňa 16.11.2010 sa týkalo procesných podmienok konania, nie veci samej a podania zo dňa 03.10 a 11.11.2011 mohol žalobca realizovať aj na ústnom pojednávaní pred súdom, za účasť na ktorom odmena priznaná bola. Preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 389,92 €.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaný a v časti o trovách aj žalobca.

Žalovaný krajskému súdu vytýkal neúplné zistenie skutkového stavu veci, nesprávne právne posúdenie veci, ako aj nedostatočné odôvodnenie a z týchto dôvodov navrhol jeho rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, alebo alternatívne ho zrušiť a vrátiť mu vec na nové konanie.

V súvislosti s potvrdením ministerstva zo dňa 24.06.2009, na ktoré poukazoval v odôvodnení svojho rozsudku aj krajský súd, uviedol, že zo všetkých potvrdení ministerstva, teda zo dňa 24.06.2009, 01.07.2009 a 28.12.2009, vypýva aj to, že kupujúcim alebo tým, na návrh koho sa vlastnícke právo vyvlastnilo, je Národná diaľničná spoločnosť, a. s. (ďalej len „NDS“) Logickým výkladom obsahu listov ministerstva žalovaný dospel k záveru, že ministerstvo si vo všeobecnosti neuplatňovalo predkupné právo k nehnuteľnostiam z dôvodu, že toto malo vyvlastnením alebo kúpou patriť NDS. Zdôraznil, že rozhodnutím ministra č. 3 zo dňa 07.01.2010 došlo jednak k nahradeniu pôvodného potvrdenia ministerstva zo dňa 24.06.2009 a jednak k povereniu NDS k uplatneniu predkupného práva, s čím sa však krajský súd nevysporiadal. Svojím rozhodnutím zároveň poprel správnosť protestu prokurátora a zasiahol tak do konania vedeného pod sp.zn. 3S/81/2010. Ďalej žalovaný poukázal na obsah protestu

prokurátora a predovšetkým na nové rozhodnutie ministra č. 3 zo dňa 07.01.2010, ktorým nahradil pôvodné rozhodnutie zo dňa 24.06.2009 a správneho orgánu bolo doručené ešte v rámci plynutia lehoty danej žalobcovi na odstránenie nedostatkov.

Žalovaný ďalej krajskému súdu vytkol, že v súvislosti s vytýkaným porušením povinnosti prerušiť konanie a s predbežnou otázkou šiel krajský súd nad rámec žalobných dôvodov žalobcu. Správa katastra nemala inú možnosť ako konanie zastaviť, pretože bola viazaná právnym názorom nadriadeného orgánu, v tomto prípade žalovaného, vysloveným v rozhodnutí č. Upo 2/2010-So zo dňa 25.05.2010. Žalovaný dodal, že konanie neprerušil, pretože konanie po podaní žaloby proti svojmu rozhodnutiu zo dňa 25.05.2010 nepovažoval za predbežnú otázku. Vytkol mu aj nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 31b katastrálneho zákona v súvislosti s prerušením konania.

Žalobca svojím odvolaním napadol výrok krajského súdu o trovách konania z dôvodu, že krajský súd mu nepriznal odmenu za tri úkony právnej služby a za štvrtý úkon (účasť na pojednávaní) mu odmenu krátil na polovicu. Poukázal na ustanovenie § 14 ods. 3 písm. d/ vyhl. č. 655/2004 Z. z., podľa ktorého sa kráti odmena za účasť na verejnom zasadnutí. Zdôraznil však, že OSP tento pojem nepozná a za účasť na pojednávaní mala byť priznaná odmena v plnej výške s poukazom na § 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z. z.. Ďalej namietal nedôvodné nepriznanie odmeny za dva úkony právnej služby - podania na súd, ktorými spresňoval žalobné dôvody. Nesúhlasil s argumentáciou krajského súdu o tom, že v preskúmvacom konaní sa nevykonáva dokazovanie a rozsah konania je daný rozsahom žalobných námietok; vyjadril tu názor, že ak by sa toto ustanovenie malo striktne dodržiavať, bolo by úplne zbytočné nariaďovať pojednávanie s účasťou účastníkov konania. Samotný krajský súd si podľa jeho názoru odporoval, keď na tom istom mieste uviedol, že odmenu za uvedené dva úkony nepriznal, pretože ich žalobca mohol predniesť na pojednávaní. Pokiaľ išlo o argumentáciu súdu v súvislosti s nepriznaním odmeny za procesné vyjadrenie zo dňa 16.10.2010, s touto žalobca súhlasil.

Účastník konania spoločnosť TOP R servis s.r.o. sa k podaniam žalobcu a žalovaného písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 09.04.2013 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

V zmysle § 1 písm. h/ zákona č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa s účinnosťou odo dňa 01.01.2013 zrušujú katastrálne úrady. Na základe nižšie citovaných právnych noriem má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Katastrálneho úradu v Prešove ako pôvodne žalovaného správneho orgánu nastúpila z titulu zákonných zmien Správa katastra v Prešove. Uvedená právna zmena sa premietla v zákone č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších právnych predpisov (katastrálny zákon) najmä prostredníctvom jeho nového ustanovenia § 16a.

Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 345/2012 Z. z. pôsobnosť katastrálnych úradov ustanovená osobitnými predpismi prechádza na správy katastra v sídlach krajov.

Podľa § 7 ods. 8 zákona č. 345/2012 Z. z. konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb na úseku štátnej správy

v pôsobnosti katastrálneho úradu začaté do 31.12.2012, dokončí správa katastra v sídle kraja, v ktorej územnom obvode mal katastrálny úrad sídlo.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. správa katastra v sídle kraja vykonáva štátnu správu na úseku katastra v územnom obvode kraja.

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplýva, že žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím na odvolanie žalobcu potvrdil rozhodnutie správy katastra ako prvostupňového správneho orgánu o zastavení konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva z kúpnej zmluvy zo dňa 27.11.2009 uzavretej medzi spoločnosťou TOP R servis s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou CORYN s. r. o. ako kupujúcim, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti - parc. reg. Z. č. XXX/X a č. XXX/X, zapísané na LV č. XXX, k. ú. S. a parc. reg. Z., zapísaná na LV č. XXXX, k. ú. B..

Prvostupňové zastavujúce rozhodnutie č. V-6244/2009 zo dňa 19.07.2010 vydala správa katastra s poukazom na § 31b písm. f/ katastrálneho zákona s tým, že hoci bol vklad vlastníckeho práva najprv povolený (dňa 05.02.2010), po proteste prokurátora zo dňa 01.03.2010 spočívajúcom v tom, že na výzvu správy katastra žalobcom predložený list ministerstva zo dňa 24.06.2009 nemožno považovať za relevantný, pretože je neurčitý a nezrozumiteľný, bol vklad následne zrušený, a to rozhodnutím zo dňa 01.04.2010 č. V-6244/09-P, ktorým bolo plne vyhovené protestu prokurátora.

Zo spisu ďalej vyplýva, že v odvolacom konaní žalovaný potvrdil rozhodnutie správy katastra zo dňa 01.04.2010, a to rozhodnutím č. Upo 2/2010-So zo dňa 25.05.2010. Dôvodom potvrdenia prvostupňového rozhodnutia bolo konštatovanie prokurátora o nezákonnosti povolenia vkladu vzhľadom k pozemku v k. ú. Solivar, ku ktorému v zmysle zákona č. 669/2007 Z. z. vzniklo zo zákona predkupné právo.

Žalobca žiadal uvedené rozhodnutie na základe žaloby preskúmať. Tvrdil, že správa katastra nemohla už raz povolený vklad vlastníckeho práva zrušiť, a že takéto rozhodnutie je paktom. Zdôraznil, že v konaní predložil v stanovenej lehote potvrdenia z ministerstva zo dňa 24.06.2009 a 28.12.2009, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že štát si predkupné právo neuplatnil, ako aj skutočnosť, že uvedené vyhlásenie sa vzťahuje na všetky katastrálne konania. Nesúhlasil s tvrdením prokurátora v jeho proteste, že oprávneným z predkupného práva bola NDS a v tomto smere poukázal aj na vyjadrenie NDS.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o zrušení rozhodnutia žalovaného o potvrdení prvostupňového rozhodnutia, ktorým správa katastra zastavila konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami účastníkov konania a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil napadnuté rozhodnutie a postup správneho orgánu.

Podľa § 31a písm. c/ katastrálneho zákona konanie o návrhu na vklad sa preruší, ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote predložil verejnú listinu alebo inú listinu, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, alebo aby odstránil nedostatky návrhu, prípadne jeho príloh.

Podľa § 31b ods. 1 písm.f/ katastrálneho zákona konanie o návrhu na vklad sa zastaví, ak účastník konania v určenej lehote neodstránil nedostatky návrhu na vklad, prípadne jeho príloh.

Podľa § 22 ods. 5 katastrálneho zákona v katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 7a zákona č. 669/2007 Z.z. na pozemok, na ktorom sa má uskutočniť stavba diaľnice alebo cesty pre motorové vozidlá, vzniká zo zákona predkupné právo štátu dňom právoplatnosti územného

rozhodnutia. Predkupné právo štátu sa zapíše do katastra nehnuteľností na návrh právnickej osoby zriadenej štátom, ktorého prílohou je autorizačne a úradne overený geometrický plán.

Odvolací súd dospel k záveru, že správne orgány nepostupovali v súlade so zákonom, keď konanie o návrhu na vklad zastavili z dôvodu neodstránenia vytýkaného nedostatku návrhu na vklad s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona.

V predmetnej veci zo spisu žalovaného vyplynulo, že správa katastra po podaní návrhu na vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu dňa 14.12.2009 vyzvala účastníkov vkladového konania „na predloženie vyjadrenia Slovenskej republiky ako oprávnenej z predkupného práva, že si neuplatnila predkupné právo podľa § 7a zákona č. 669/2007 Z. z. na parcelu Z. č. XXXX/X v k. ú. B. na základe písomnej ponuky povinného z predkupného práva“, pretože na uvedenom pozemku sa mala podľa rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Prešove č. 2009-730/3005-11/Sp-KC zo dňa 03.09.2009 nachádzať diaľnica.

Účastníci na základe uvedenej výzvy predložili správe katastra stanoviská ministerstva zo dňa 24.06.2009 a 28.12.2009, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že Slovenská republika si predkupné právo k pozemkom určeným na výstavbu diaľnic a rýchlostných ciest neuplatnila. Preto následne správa katastra svojim rozhodnutím zo dňa 05.02.2010 pod č. V-6244/09 vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu povolila.

Dôvodom zrušenia rozhodnutia o povolení vkladu bolo vyhovenie protestu prokurátora č. Pd/51/10-1 zo dňa 01.03.2010, ktorý uvedené stanovisko ministerstva nepovažoval za dostatočne relevantné a preukazujúce splnenie si povinnosti vyplývajúcej zo zákonného predkupného práva v zmysle § 7a zákona č. 669/2007 Z. z.. Vyjadrenie ministerstva bolo podľa názoru prokurátora nezrozumiteľné a neurčité a navyše nemožno akceptovať skutočnosť, že by sa štát vzdal vopred svojich práv, ktoré ešte nemá.

Treba zdôrazniť, že súd v tomto konaní nepreskúmaval žiadne z rozhodnutí vydaných v súvislosti so vzneseným protestom prokurátora a nezaoberal sa ani argumentami prokurátora, ale preskúmaval len rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím správy katastra o zastavení konania o návrhu na vklad z dôvodu podľa § 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona.

Odvolací súd obdobne ako krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného nebolo v súlade so zákonom. Zastaviť konanie o návrhu na vklad môže správa katastra len z taxatívne vymenovaných dôvodov v ustanovení § 31b katastrálneho zákona. V danom prípade bolo konanie zastavené z dôvodu neodstránenia nedostatku návrhu, ktorý správa katastra v zmysle vlastného rozhodnutia o prerušení konania videla v tom, že účastníci konania k návrhu nedoložili vyjadrenie Slovenskej republiky ako oprávnenej z predkupného práva, že si neuplatnila predkupné právo podľa § 7a zákona č. 669/2007 Z. z. na parcelu Z. č. XXXX/X v k. ú. B. na základe písomnej ponuky povinného z predkupného práva. Zo spisu však vyplýva, že na výzvu správy katastra účastníci doložili ňou požadovaný doklad. Listy ministerstva zo dňa 24.06.2009 ako aj 28.12.2009 jednoznačne obsahujú vyjadrenie Slovenskej republiky, že si predkupné práva neuplatňuje a zároveň aj vyjadrenie, že toto vyhlásenie sa má vzťahovať na všetky katastrálne konania. List zo dňa 28.12.2009 je upresnením vyjadrenia ministerstva vo vzťahu k predmetnému pozemku v k. ú. B. na základe žiadosti žalobcu, teda neobstoí ani tvrdenie žalovaného (prevzaté z protestu prokurátora), že je potrebné osobitné vyjadrenie subjektu ku každému návrhu na vklad. Uvedené vyjadrenie bolo dostatočne zrozumiteľné a jasné a takým sa zrejme javilo aj správe katastra, keďže sama vklad povolila. Zo žiadneho zákonného ustanovenia pritom nevyplýva, akým spôsobom a formou má oprávnený z predkupného práva v zmysle § 7a zákona č. 669/2007 Z. z. vyjadriť svoju vôľu predkupné právo neuplatniť. Treba tiež zdôrazniť, že žalobca predložil obsahovo také potvrdenie, aké od neho požadovala správa katastra - teda potvrdenie od Slovenskej republiky ako oprávnenej z predkupného práva, že si neuplatnila predkupné právo. Pokiaľ mal samotný žalovaný nejasnosť v tom, ktorý subjekt (štát či NDS) si mal predkupné právo uplatniť, akou formou, či a ako malo byť predkupné právo zapísané, nemožno spravodlivo požadovať od účastníka konania, aby sám zisťoval, kto sa považuje za skutočne oprávneného z predkupného práva a či toto právo bolo aj riadne

zapísané v katastri. Vzniknutá situácia umocnená konštatovaním prokurátora (v podanom proteste), že potvrdenie ministra z 24.06.2009 je podľa obsahu nezrozumiteľné, neurčité a „v tomto konaní nie je prípustné akceptovať skutočnosť, že by sa štát všeobecne vopred vzdal svojich práv, ktoré ešte nemá“ nasvedčuje nedostatočnému rešpektovaniu princípov „dobrej verejnej správy“ (good governance) zo strany dotknutých orgánov verejnej správy, pričom však takáto skutočnosť nemôže byť na ťarchu účastníka konania spravujúceho sa pokynmi konajúceho správneho orgánu.

V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že verejná správa je službou verejnosti a základné pravidlá konania uvedené v § 3 správneho poriadku, pre ktoré východiskom je systém prameňov práva predovšetkým ústava (najmä čl. 2) a zákony (vrátane právnej úpravy založenej právom Európskych spoločenstiev resp. upravenej medzinárodnými zmluvami) i keď sú formulované viac všeobecným spôsobom, je potrebné, vzhľadom na to, že slovenské právo je súčasťou európskeho právneho systému, v praxi interpretovať v duchu európskeho štandardu všeobecných požiadaviek na kvalitu postupov a činnosti verejnej správy súhrnne označovaných ako princípy „dobrej verejnej správy“ (Good Governance, Good Administration), majúceho základ v literatúre, judikatúre európskych inštitúcií a niektorých dokumentoch najmä Rady Európy (najmä odporúčania a rezolúcie Výboru ministrov Rady Európy) a Európskej únie.

Odvolací súd v tejto súvislosti odkazuje najmä na:

- Rezolúciu Výboru ministrov č. (77)31 o ochrane jednotlivca v súvislosti s rozhodnutiami správnych orgánov,
 - Odporúčanie Výboru ministrov č. (80)2 o správnej úvahe,
 - Odporúčanie Výboru ministrov č. (2007)7 o dobrej verejnej správe,
- ktorými Rada Európy prezentuje hodnotový základ spoločný členským krajinám Rady Európy, vychádzajúci z rešpektu k ľudským právam a slobodám v oblasti rozhodovania orgánov verejnej správy. Prostredníctvom formulovaných princípov založila Rada Európy určitý štandard pre kvalitu rozhodovania verejnej správy, predovšetkým po jeho obsahovej stránke s tým, že právnou povahou ide o tzv. soft-law.

Je nepochybné, že rešpektovanie aj týchto princípov je kontrolovateľné a rozhodnutia, úkony a postupy správnych orgánov sú preskúmateľné okrem iných aj z hľadiska plnenia uvedených zásad najmä zásady legality, ochrany (minimalizácie zásahov do) práv nadobudnutých v dobrej viere, zákazu zneužitia správneho uváženia, zásady predvídateľnosti, legitímneho očakávania, právnej istoty, zásady rýchlosti a ďalších.

Žalobca podľa názoru odvolacieho súdu doložil v dobrej viere to, čo od neho správny orgán požadoval a preto nemožno dospieť k záveru o zákonnosti zastavenia konania z dôvodu neodstránenia vytýkaného nedostatku. Pokiaľ podľa názoru žalovaného bolo potrebné v konaní upresniť vyjadrenie, mal žalobcu k tomu vyzvať a presne uviesť, v čom ešte vidí nedostatok návrhu. Pokiaľ správny orgán takto nepostupoval a bez ďalšieho konanie zastavil z dôvodu, že „k odstráneniu nedostatkov uvedených v konaní o prerušení konania nedošlo“ napriek predloženiu vyjadrenia v požadovanom znení (podľa uznesenia správy katastra o prerušení konania) jeho rozhodnutie vo svetle uvedených princípov „dobrej verejnej správy“ neobstojí a nepochybne narušilo právnú istotu účastníkov konania.

Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu o ničotnosti rozhodnutia správy katastra o zrušení povolenia vkladu z dôvodu nedostatku právomoci správy katastra. Právomoc orgánu predstavuje súbor oprávnení a povinností v určitej oblasti. Správa katastra je oprávnená rozhodovať o vklade práv do katastra nehnuteľností a v prípade vznesenia protestu prokurátora je oprávnená mu vyhovieť (a teda následne aj zrušiť svoje prvé rozhodnutie, napr. aj o povolení vkladu), alebo protestu nevyhovieť. Odvolací súd však znovu zdôrazňuje, že predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní bolo rozhodnutie žalovaného o potvrdení uznesenia správy katastra o zastavení konania a nie rozhodnutie o vyhovení či nevyhovení protestu prokurátora.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené dospel k záveru s zhodným s názorom

krajského súdu o potrebe zrušiť rozhodnutie žalovaného a vrátiť mu vec na nové konanie a preto v tejto časti napadnutý rozsudok krajského súdu ako vo výroku vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 OSP).

Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu proti výroku krajského súdu o trovách, odvolací súd sa stotožnil s časťou odvolania týkajúcou sa krátenia odmeny o polovicu za účasť na pojednávaní. Vo zvyšku považoval námietky žalobcu za nedôvodné.

Krajský súd mu priznal odmenu a prislúchajúci režijný paušál celkovo v sume 389,92 € za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava, podanie žaloby, účasť na pojednávaní), z toho jeden krátil o polovicu s poukazom na § 14 ods. 3 písm. d/ vyhl. č. 655/2004 Z. z.. Odvolací súd nepovažoval za správny záver krajského súdu o krátení odmeny za účasť na pojednávaní. Tento úkon je uvedený v § 14 ods. 1 písm. d/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. - účasť na pojednávaní a teda zaň patrí odmena v plnej výške, tak ako si ju uplatnil žalobca, t. j. v sume 123,50 €.

Podľa názoru odvolacieho súdu v zmysle § 142 ods. 1 OSP je zrejmé, že podmienkou priznania trov konania úspešnému účastníkovi súdom je, že musí ísť o trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie či bránenie práva. V predmetnej veci dospel odvolací súd k záveru, že vyjadrenia zo dňa 11.11.2011, 03.10.2011 neboli nevyhnutné ani potrebné na bránenie práva žalobcu, nakoľko skutočnosti uvedené v predmetných vyjadreniach bolo možné uviesť v žalobe, prípadne na pojednávaní.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd zmenil druhý výrok rozsudku krajského súdu tak, že žalovanému uložil nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 451,67 € pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 66 €, z odmeny za tri úkony právnej služby a prislúchajúcich režijných paušálov.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP a žalobcovi ani účastníkovi konania TOP R servis s. r. o. náhradu trov konania nepriznal. V ďalšiemu účastníkovi trovy konania nevznikli a ani si ich neuplatnil. Žalobca bol v odvolacom konaní čiastočne úspešný, no pokiaľ ide o ním uplatnené trovy konania za odvolanie proti výroku o trovách, tieto mu odvolací súd s poukazom na § 250k ods. 1 OSP nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré súd videl v tom, že uvedené trovy za odvolanie proti trovám konania nespôsobil žalovaný a preto ich náhradu nemožno od neho spravodlivo požadovať. Žalovanému zákon priznanie trov neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.